

kunne i hvert fald ikke forhindre, at det gik godt – eller det er da ikke lykkedes for den.

Jeg vil stille spørgsmålet: Hvad er kvalitetskriterierne for et meget velhavende samfund? Er kvalitetskriteriet størst muligt individuelt forbrug? Det er det ikke for Kristeligt Folkeparti. Lavere skat og større forbrugsmulighed for de store indkomster er jo sådan set det, skattestoppet skal give på længere sigt. Det er ikke målet for Kristeligt Folkeparti, men det er jo helt tydeligt det, der er målet for Venstre med hensyn til skattestoppet, et liberalt samfund, måske et, der ligner USA's; det er ikke det samfund, vi ønsker.

I år har vi fået lettelser for erhvervslivet, som det hedder sig: for at sikre og støtte produktionen. Det er jeg nu ikke helt sikker på at alle forbedringerne bidrager til. Jeg tror såmænd mere, de går direkte i indehavernes lommer, og nogle af dem trænger da også til det.

Så har vi fået lidt lettelser, lidt lettelser for familierne – regeringen siger i snit 500 kr. pr. husstand – og så har vi fået noget mere frit valg og noget mere brugerbetaling mest til gavn for de stærkeste. De svageste har ikke brug for frit valg, de har brug for systemer, der fungerer.

Mest til gavn for de stærkeste er den vej, det vil gå, større forskel fra top til bund i samfundet og mindre solidaritet. Det er ikke kvalitet i Kristeligt Folkepartis optik.

Jeg vil komme med nogle bud på kvalitet i et rigt samfund efter Kristeligt Folkepartis værdimåler. Det kunne være en høj vurdering af menneskers værdi uanset nationalitet, sprog, religion, evner osv., et åbent sind for andres holdninger, uanset om de skulle være en slags specialister, stor respekt for og investering i forskning, uddannelse og tænkning, inddragelse af anderledes tænkende i beslutningsprocesserne, investering i fremtiden i stedet for i hurtige gevinster, en stor indsats for beskyttelse af miljøet og indsats imod erhvervsbetingede skader og sygdomme, indsats for de svagestes muligheder for at færdes i samfundet og for sikkerhed i trafikken, omsorg for de psykisk syge og folk med medicinske sygdomme, høj indsats for at øge ligheden, freden, menneskerettighederne og trygheden i hele verden osv.

På stort set alle de områder, jeg har nævnt her på en lidt anden måde, end vi måske ellers plejer i debatten, vil skattestoppet i fremtiden komme til at reducere indsatsen, og det synes jeg er beskæmmende.

Jeg vil nævne nogle enkelte ting lidt mere konkret.

Den regionale indsats – som vi i al ubeskedenhed har kæmpet for og også fået de fleste af Folketingets partier til at tage med i deres retorik, men som de såmænd i virkeligheden ikke har forstået så meget af og i hvert fald ikke har bragt med ud i handling – mangler i regeringens finanslov. Der er derimod tiltag til centralisering, først og hurtigst på Arbejdstilsynets område og til skade for arbejdsmiljøet, men også centralisering af f.eks. retskredse, domstole osv. vil komme.

Så vil jeg kritisere den holdningsløse fyringsproces. Det har vi også gjort tidligere i de debatter, vi har haft her de sidste par dage.

Kl. 20.35

Vi tager derimod ikke stilling til, hvor mange mennesker der skal bruges i de forskellige styrelser, i Miljøstyrelsen, i Told og Skat, til at udføre de opgaver, som vi ønsker skal udføres.

Vi mener, at vi skal tage stilling til politikken. Når regeringen siger, at den vil opfylde de og de mål, eller den ikke vil for den sags skyld, så må den selv om, hvor mange mennesker den skal bruge til det, men vi synes, at man skal føre en ordentlig politik, når man fyrer folk.

Så vil jeg nævne processen omkring råd, nævn og puljer. Det er en naturlig og fornuftig proces at sætte i gang, men en proces, som vi nok synes er gået for langt, en proces, som har været noget præget af snæversyn, af skræk for folk, der er klogere end en selv, skrækken for smagsdommere. Jeg ved egentlig ikke, hvad specialister er for nogle, en cand.polit., der bliver statsminister, er vel også en slags specialist i virkeligheden.

Jeg synes, at der også inden for det område er tale om en slags tiltag til centralisme. Jeg har lagt mærke til, at en række af de råd og udvalg under f.eks. Fødevareministeriet, små udvalg, hvor der sidder eksperter, fagfolk, folk fra forskellige miljøer og embedsmænd sammen, som mødes en eller nogle få gange om året, udveksler synspunkter, påvirker hinanden, der ikke koster mere end måske en frokost og rejseomkostninger, nu bliver nedlagt. Det er jo ikke noget, der pynter meget på finansloven, men hvor bliver det arbejde, som de mennesker laver, bragt hen? Det bliver jo flyttet ind på ministerens skrivebord, og det vil selvfølgelig sige, at det bliver forberedt ved en embedsmand. Det kalder vi centralisme. Vi synes ikke, at det er åbenhed, vi synes ikke, at det er demokrati, vi synes, at det er lukkethed.